



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

LXV. An Mediator sit Iesvs secundum vtramq[ue] Naturam?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

plum *Quod*; vt *Quo*, Homo. Ira S. Patres apud Bellarm. & Theologi 3. *Sent. d.* 19. & *D. Th. 3. q. 26. a. 2.*

II. Solus igitur Christus propriè & immediatè perfectus est Mediator. I. tum Supplicationis, orando & supplicando pro nobis apud Patrem. Vnde I. Ioa. 2. *Advocatus noster est*: & Rom. 8. *Interpellat pro nobis*. 2. Tum Redemptionis de suo immediatè soluendo pretium, ac Satisfaciendo Patri pro nobis. Vnde passim dicitur *Hostia pro peccato*. Et I. Timoth. 2. *Vnus Mediator Dei & Hominum, Homo Christus Iesus*: Causam addit: *Quia dedit semetipsum redemptionem pro mundo*: Non se merù hominem: Nam, 2. Cor. 5. *Deus erat in Christo, mundum reconcilians sibi*.

Et sic, Gal. 3. *Christus nos redemit de maledicto Legis, factus pro nobis maledictum*. Et quidem perfectè, ac immediatè, Hebr. 7. *Homines Deo reconciliauit, per semetipsum accedens ad Deum ad interpellandum pro nobis*.

I. Esto: Rom. 8. *Sp. Sanctus postulet pro nobis gemitibus inenarrabilibus, & interpellat pro nobis*: Itemque & Angeli, Tob. 12. Dan. 10. Apoc. 8. Scilicet & ceteri Diuorum: At nullus de suo, ex sese, nos redemit, vt Christus. 2. Deinde etiam Angelorum, aut Sanctorum *Nemo*, Ioan. 14. *venit ad Patrem, nisi per Ipsum Christum*. 3. De ipso, quà Deo & homine; dicitur: Psal. 100. *Redemptionem misisti populo suo; vt det illis hereditatem suam*. Ipse, Luc. 1. *Fecit Redemptionem plebis sue*. Quod si igitur bene vereque S. Bernardus vocet *B. V. Matrem Mediatricem ad Ipsum Mediatorem Christum*; quanto magis id de Cœlitum cæteris senti-

dum est, atque tenendum? Plura in *Antichristo p. 1. quest. 16.* Et in *Geneal. quest. 18.*

QVÆSTIO LXV.

An Mediator sit Christus secundum utramque Naturam?

LVTHERANI; Vt, KENNITIUS libi. de duabus naturis; inter absurdas refert, & merito, sententias, dicere, *Christum Mediatoris exercere officia secundum Humanam naturam tantum*. MELANCHTHON in locis c, de Filio, ait: *Deitatem Filij obedisse Patri*. Idemque asserit Liber CONCORDIÆ pag. 556. &c.

CALVINISTÆ, contendunt idem, scilicet. *Secundum Diuinam ac Humanam naturam, agere Christum Mediatorem*. Ita CALVINUS epist. duabus ad Polonos, Tigurini, Bullingerus, Martyr. &c. Liqueat ex eo, 1. *Quod profiteantur se dissentire ab Magistro Sentent. & Scholasticis*. 2. *Quod distinguant opera Mediatoris*: 1. *Quædam esse Humanitatis, quoad rem: Diuinitatis, quoad efficaciam: vt Pati, Mori*. 2. *Quædam solius esse Diuinitatis; vt illuminare mentes, peccata dimittere, offerre Sacrificium*: 3. *Quædam solius Humanitatis: vt esse Victimam*. Vnde Calvinus epist. ad Polonos: *Est Pontifex & Sacerdos Diuina natura, Sacrificium verò Humana*.

SVADENT istis. 1. Ioan. 8. *Ego pono Arimam meam*. Hoc, ait CALVINUS epist. ad Polonos, dicit vt Deus: Homo enim non habet arbitrium vitæ ac mortis; sed Deus. 2. Quia 2. Cor. 5. *Omnia ex Deo qui nos reconciliauit sibi per Christum*. &c. At Reconciliare, exhortari, pacificare, actiones Mediatoris sunt: Ergo Christus, vt Deus, Mediator fuit. 3. Hebr. 4. *Habemus Pontificem, qui penetravit caelos*. Hebr. 7. *Sine patre, sine matre, sine genealogia*. Sic natum esse, sic penetrare caelos Dei est solius, non hominis: Ergo Mediator est quæ Deus solum. 4. Quia, *Dare Sp. Sanctum, Docere*. &c. sunt solius Dei, & Mediatoris. 5. Quia Christus fuit Caput n. Angelorum & hominum: vt,

N 3 Col. 1.

Col. 1. *Primogenitus omnis creatura*; Idque etiam ante lapsum: quod Mediatoris est. Atqui tunc solus Deus erat, nondum homo: Ergo. Quæ ex Patribus bona malè allegant, refutata vide in *Bellarmin. libr. 5. de Christo cap. 7.*

AUTOR. Atqui verò istud Arianū est, simulque Eutychnianum. Vide in mea *Genealogia par. 1. q. 18.* Hoc autem solum orthodoxum est: *Principium Quod Mediatoris opera operatur, est Suppositum Christi totum, quā Deus & Homo: Formale autem Principium Quo ea peragit Christus, est sola Humanitas, non Diuinitas. Quia cum vna solū in Christo sit Persona, huius solius est proprium Mediori; sed sub principio formali Humanitatis solius, quā est vnita Diuinitati; non quā sola spectatur.*

I. Ecce, 1. Tim. 2. *Vnus Deus, Trinitas peccatis læta: Vnus & Mediator DEI & hominum:* quatenus? *Homo,* scilicet secundum naturam humanam, sed vnita Deo; ideo addit, *Christus IESVS,* quā suppositum vnum.

2. Mediator est inter duos vnitor, inter Deum & hominem: cum igitur nec Deus ipse sibi, nec Homo merus Deo & sibi posset mediari; necesse erat id relinqui vni Homini qui vnitus esset Deo, cui & hominibus nosset compati, & posset adire Deum per semetipsum, placare que SS. Trinitatem læsam.

3. Quod si Christus, quā Deus, foret Mediator cum Deus Vnus sit trinus, tres forent Mediatores, scilicet tres Personæ. Nam cum *opera Diuinitatis sint indiuisa,* hoc Mediari, ex æquo tribus conuenire oporteret. Quod absurdum dictu, ac infandum est.

4. Denique, Sacrificare, & eo satisfacere

Deo, Mediatoris est; & Deo minoris; vt fatentur Sectarii: Idèq; verò est & solius Hominis. Nam Deum, aut Diuinitatem facere Sacerdotem, Arianismus est: Cum Sacerdos minor sit illo, cuius est Sacerdos, scilicet Dei. Vide S. Patres apud *Bellar. l. 4. de Christo c. 5.*

Obiectiones Luthero-calvinist affectatè non distinguunt inter opera Personæ & Naturarum singularum in Christo. Vide in meo *Antichristo p. 1. q. 14.* Attamen ad singulas aliquid:

DICO AD I. Cum ponere animam & resumere, sit mori & resurgere; hæc hominis sunt, non Dei: Ita S. Patres. At potestas eam ponendi ac resumendi, est Dei, dataq; Christo homini ab Deo. Vnde homo, non Deus, est Mediator.

AD II. Non sunt ea semper Mediatoris. Nam qui tertius alterum cum altero reconciliat; Mediator est: Qui vero se cum altero reconciliat, is non est Mediator vllius. At *Deus reconciliauit nos sibi PER* Mediatorem, Christum hominem; ita & Christus quā Deus, fuit reconciliatus, non reconcilians.

AD III. Ea probant Diuinitatem Christi: non Mediationem. Et quā homo, non quā Deus, penetrauit cælos nec quā homo, sed quā Deus, caret matre. Neque tamen illa sunt absque Potestate diuina.

AD IV. Dare Sp. Sanctum Mediatori, est propriè Mediatoris; non formaliter Dei: at dare efficienter, vti Autorem doni, hoc Dei est solius Trinuni. Sic & docere intus illuminando, Dei est hominis, exterius formando.

AD V. Ante lapsum Christus, quā Deus, fuit Caput Angelorū, vti & Pater & Spi-

& Spiritus: non tamen Mediator. Sic enim Trinitas fuisset Mediatrix. At Christus homo, 1 Tim 2. Mediator est Dei, & hominum; non Angelorum. Deinde dicere, Christum, quia Deum, fuisse Adæ, esseque nobis Mediatorem; est eum facere minorem Patre: qui Arianismus est. At Primogenitus est Patris naturaliter ab eterno: Creature, intentionaliter, Prou. 8. *antequam quicquam faceret à principio.* Et hæc mens est S. Patrum.

QVÆSTIO LXVI.

Quomodo resurrexit IESVS?

LUTHERANI VBIQVISTÆ, de quibus supra *Lust. 26.* haud grauius illa nobis vltio quasi obtudunt talia; Christus non resurrexit à mortuis. Nec enim à sepulchro exiit unquam; sed solum extra sepulchrum sese manifestauit. Cum ibidem tamen inuisibiliter permaneret.

AVTOR. Hoc Portentum fundit Vbiquitas: Simile isti, *Mortuus est Diuinitas.* Qui, supra *quæst. 16. & 43.* passim ac mortuam blasphemant Diuinitatem Christi; eequam obsecro, assererent resurrectionem? A qua Diuinitate reuocata in vitam Christi creditur Diuinitas? 1. An ab altiore alia Patris? Et quidem Patri soli proprie vocem, DEVS, in Scripturis conuenire pertendunt, supra *q. 8.* Christum autem verum credi Deum oportere diffidentur, *q. 31.* vt in quæ, *q. 10.* Nomina veri Dei minime satis quadræt. 2. An ab æquali sui Deitate resuscitata Christi exiit Diuinitas? At æqualem nescit; Vnam eandemque solam veram, adorat veritas Christiana. Quid ergo, Lutherani, vobis videtur de Christo?

RESP. SCHMIDELINVS in polog. ad Theses Ingolst. *Caro Christi ipsam secundam Humanitatem, excelsius se credenda est.*

AVTOR. Planè ita est: *Incidit in Stylam; cuius vitæ Charypdin.*

2. BRENTIVS in sua Recognitione ait: *Quoad resurrectionem, inter Petrum & Christum, nullum est discrimen. Imò perè admirabilior est Petri, quam Christi.*

AVTOR. Dixit: nil docuit: Nec, quod dicere infandius posset, fingere sciuit.

II. CALVINISTÆ altius sapere videri volunt. Ac principio DE SANGVINE Christi profuso.

CALVINVS in Matth. 26. *Furunt, & cum ratione insaniunt, qui docent Christi Sanguinem cum eius Carne nunc esse coniunctum.* Quanam? SADEEL in 2. Indice errorum Gregorii de Valentia: *Christum, ait, resumpsisse Sanguinem, ex Scripturis probari non potest.* CVRÆVS in Spongia causam suggerit aliam: *Quia Dissipatus est statim, cum effusus est.* ERASTVS in fundamentali declaratione pag. 29. *In terra computruit; non est in rerum natura amplius.*

AVTOR. I. At verò argumentulis & fabulamentis eiusmodi perinde iam demonstratum foret; nostrorum humi consumptorum corporum resurrectionem impossibilem esse.

2. Adde: Eccubi locorum vsquam in Bibliis ostendetur vel per vmbra; Christum absque Sanguinis fusi resumptione resurrexisse?

3. D. Thomas autem *p. 3. q. 54. a. 2.* planissimè docet: Etsi Corpus Christi in resurrectione alterius fuerit gloriæ; non tamen alterius naturæ fuit, sed eiusdem: ideo quicquid ad naturam corporis pertinet, id omne Domino adfuit resurgenti: Pertinent ad eam: erò carnes, ossa & Sanguis: quare absque omni talium diminutione integrum resurrexit.

4. Porrò idem docet alibi. 1. q. 119. a. 1. c. quod duplex homini sanguis inest: *Necessarius ad integritatem pertinens naturæ; & Nutritionalis, qui ex cibo potuque*